

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሰባ ስድስት

መለኮታዊ መገለጥና የመጨረሻው መንቃት፡ ከዳንኤል ራእይ የተገኙ ግንዛቤዎች

Jeff Pippenger

2024-04-06

በዳንኤል ምዕራፍ አሥር፣ ገብርኤል የዳንኤልን መጽሐፍ ሙሉ ትርጓሜ ለእግዚአብሔር የመጨረሻው ዘመን ሕዝብ የማቅረብን ሥራ እየፈጸመ ነው። ዳንኤል የእግዚአብሔርን የመጨረሻው ዘመን ሕዝብ ይወክላል፤ እነርሱም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ናቸው። ስለዚህ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ በምዕራፍ ዘጠኝ በዳንኤል እንደተወከለው እነርሱ ተበትነው እንደነበሩ ለማወቅ ይነቃሉ። ደግሞም የዘላለም እጣ ፈንታቸው የሚወሰንበት ታላቁ ፈተና የአውሬው ምስል ፈተና መሆኑን ለማስተዋል ይነቃሉ፤ ይህም ከመታተማቸው በፊት እና በአሜሪካ ውስጥ ባለው የእሱድ ሕግ ላይ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት የሚከናወን ነው። በጁላይ 18, 2020 የተጋፈጣቸውን ተስፋ መቁረጥ ስለሚያለቅሱ ነው፤ በዚያም ሁኔታ ውስጥ በምዕራፍ ስድስት በኢሳይያስ እንደተወከለው ክርስቶስን በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ የሚያሳይ እይታ ይሰጣቸዋል።

ያ ራእይ፣ በዳንኤልና በኢሳይያስ ሁለቱም እንደተገለጸው፣ በክብር ጌታ ፊት ያላቸውን የተበላሸ ሁኔታ እንዲያይ ያስችላቸዋል፤ ሁለቱም እስከ አፈር ድረስ ይዋረዳሉ። ከዚያም ኢሳይያስ፣ እግዚአብሔር ወደ ሕዝቡ ማንን እንደሚልክ የሚጠይቀውን ጥያቄ ይሰማል፤ ኢሳይያስም ራሱን ያቀርባል፣ ነገር ግን አስቀድሞ ይነጻል።

ከዚያም እንዲህ አልሁ፤ ወዮልኝ! ጠፍቻለሁና፤ እኔ ርኩስ ከንፈር ያለኝ ሰው ነኝና፣ እንዲሁም በርኩስ ከንፈር ሕዝብ መካከል እኖራለሁና፤ ዓይኖቼም ንጉሡን፣ የሠራዊትን ጌታ አይተዋልና። ከዚያም ከሱራጨል አንዱ ከመሠዊያው ላይ በማንኪያ የወሰደውን የእሳት ፍም በእጁ ይዞ ወደ እኔ በረረ፤ በአሬም ላይ አኖረውና እንዲህ አለ፤ እነሆ፣ ይህ ከንፈሮችህን ነክቶአል፤ ኃጢአትህም ተወግዶአል፣ ኃጢአትህም ነጽቶአል። ደግሞም የጌታን ድምፅ፡ ማንን እልክ? ስለ እኛስ ማን ይሄልል? ሲል ሰማሁ። እኔም፤ እነሆኝ፣ እኔን ላከኝ አልሁ። ኢሳይያስ 6፡5-8።

ኢሳይያስ ከመሠዊያው ላይ በተወሰደ ፍም ነጻ ሆነ፤ ዳንኤልም የሚመለከተውን ሰው ወደሚመለከተው ምሳሌ የሚለውጥ ምክንያታዊ የመስታወት ራእይን በማየት ነጻ ሆነ። ኢሳይያስም እየሰሙ የማይሰሙ፣ እያዩም የማይዩ ሕዝብ ዘንድ መልእክቱን እንዲወስድ ተነገረው።

እርሱም አለ፡- ሂድ፣ ለዚህ ሕዝብም እንዲህ በል፡- መስማት ትሰሙ እንጂ አታስተውሉም፤ ማየትም ታያላችሁ እንጂ አታስተውሉም። የዚህን ሕዝብ ልብ አደንድን፣ ጀሮአቸውንም አክብድ፣ ዓይኖቻቸውንም ዝጋ፤ እንዳያዩ በዓይኖቻቸው፣ እንዳይሰሙም በጀሮአቸው፣ እንዳይስተውሉም በልባቸው፣ እንዳይመለሱም እንዳይፈወሱም። ኢሳይያስ 6፡9፣ 10።

ኢሳይያስ የሚረዱም የማይስተውሉም ከሆኑ ሕዝብ ጋር እስከ መቼ ድረስ መነጋገር እንዳለበት ሊያውቅ ስለሚፈልግ፣ “እስከ መቼ?” የሚለውን ጥያቄ ይጠይቃል።

እኔም። “ጌታ ሆይ፣ እስከ መቼ?” አልሁ። እርሱም እንዲህ መለሰ፡- “ከተሞች ሰው አልባ ሆነው እስኪፈርሱ፣ ቤቶችም ሰው እስኪጡባቸው፣ ምድሪቱም ፈጽሞ እስክትፈርስ፣ እግዚአብሔርም ሰዎችን እስከ ፍቅ ድረስ እስኪያስወግድ፣ በምድሪቱም መካከል ታላቅ መተው እስኪሆን ድረስ።” ኢሳይያስ 6፡11, 12።

በመጨረሻዎቹ ዘመናት የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ርዕሰ ጉዳይ የሆነችው ምድር ዩናይትድ ስቴትስ ናት፤ ይህችም በእሁድ ሕግ ብሔራዊ ክህደት ምክንያት ብሔራዊ ጥፋት ሲመጣ ፈጽሞ ትጠፋለች። የዳንኤል አሥራ አንድ ምዕራፍ ቁጥር አርባ አንድ፣ በዚያው ምዕራፍ ቁጥር አሥራ ስድስት በምሳሌነት ተገልጦአል። በቁጥር አርባ አንድ “በምድሪቱ መካከል ያለው ታላቅ መተው” “ብዙዎች” መውደቃቸው መሆኑ ተለይቶ ይታወቃል። ኢየሱስ በሰዎች መካከል በነበረው ታሪኩ ውስጥ ከክርክር የማይጠግቡትን አይሁድ በተናገረ ጊዜ የጠቀሰው የኢሳይያስ መልእክት፣ አስቀድሞ የነበሩ የቃል ኪዳን ሕዝቦች ሲታለፉ በዚያን ጊዜ የማይረዱ ወይም የማያስተውሉ ጆሮና ዓይን እንዳላቸው ያሳያል። የኢሳይያስ መልእክት ለሎዶቅያዊ አድሼንቴዝም የመጨረሻውን ጥሪ ይወክላል፤ ይህም በእሁድ ሕግ ላይ ይደመደማል። በዚያም ሎዶቅያዊ አድሼንቴዝም ከጌታ አፍ ይተፋል።

ወደ ክቡርቱ ምድርም ይገባል። ብዙ አገሮችም ይወድቃሉ፤ ነገር ግን እነዚህ ከእጁ ያመልጣሉ። ኤዶም፣ ሞዓብ፣ እና ከአሞን ልጆች ዋናዎቹ። ዳንኤል 11፡41።

ኢሳይያስና ዳንኤል ለሎዶቅያ የመጨረሻውን ጥሪ የማቅረብ ኃላፊነት ተሰጥቷቸዋል፤ በዳንኤልም ላይ በአሥረኛው ምዕራፍ የተፈጸመው ሦስተኛው ንክኪ ለዚህ ተግባር አበረታው።

ከዚያም እንደ ሰው መልክ ያለ አንዱ ደግሞ መጥቶ ዳሰሰኝ፣ አበረታኝም፤ እርሱም እንዲህ አለኝ፡- እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ። አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ በርታ፣ አዎን፣ በርታ። በተናገረኝም ጊዜ በረታሁ፣ እንዲህም አልሁ፡- ጌታዬ ይናገር፤ አንተ አበረታኸኝና። ዳንኤል 10፡18፣ 19።

ዳንኤል በምዕራፍ አሥር ሚካኤል በወረደ ጊዜ ሊያስተውለው የመጣውን መልእክት እንዲሰጥ ተበረታ። ኢሳይያስም እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ መልእክቱን መስጠት እንደሚያስፈልገው ተነገረው። በየእሁድ ሕግም ጊዜ ቅሬታ የቀረ ሕዝብ ይቋቋማል።

እኔም፣ ጌታዬ ሆይ፣ እስከ መቼ? አልሁ። እርሱም እንዲህ አለ፡- ከተሞች ነዋሪ ሳይኖራቸው እስኪፈረሱ፣ ቤቶችም ሰው ሳይኖርባቸው እስኪቀሩ፣ ምድሪቱም ፈጽሞ እስክትጠፋ ድረስ፤ እግዚአብሔርም ሰዎችን እጅግ ርቀው እስኪያስወግድ፣ በምድሪቱም መካከል ታላቅ ባዶነት እስኪሆን ድረስ። ነገር ግን ከዚያም በኋላ በእርስዎ አንድ ዐሥረኛ ይቀራል፤ እርሱም ዳግመኛ ይመለሳል፣ ይበላልም፤ እንደ ጥድ ዛፍና እንደ አክ ዛፍ፣ ቅጠላቸውን በሚጥሉ ጊዜ ግንዳቸው በውስጣቸው እንደሚቀር፣ እንዲሁ ቅዱሱ ዘር ግንዱ ይሆናል። ኢሳይያስ 6፡11-13።

በምድሩ መካከል “ታላቅ መተው” በሚሆንበት ጊዜ (በእሁድ ሕግ ጊዜ)፣ “ዘሩ” “ቅዱስ ዘር” የሆነ አንድ “አሥረኛ” ይገለጻል። “አሥረኛ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል ሥር “አስራት” ነው። ጌታ በእሁድ ሕግ ጊዜ “የተመለሱ” የሆኑ አንድ “አስራት” ይኖሩታል።

የምድርም ዐሥራት ሁሉ፣ ከምድር ዘር ወይም ከዛፍ ፍሬ፣ የእግዚአብሔር ነው፤ ለእግዚአብሔር ቅዱስ ነው። ሰውም ከዐሥራቱ ማንኛውንም ነገር ሊቤኸ ቢፈልግ፣ በላዩ አምስተኛውን ክፍል ይጨምርበታል። ስለ ከብትም ወይም ስለ መንጋ፣ ማንኛውም ከበትር በታች የሚያልፍ፣ ከአሥሩ አንዱ ለእግዚአብሔር ቅዱስ ይሆናል። ዘሌዋውያን 27፡30-32።

“የሚመለሰው” “አስራቱ” ለእግዚአብሔር ቅዱስ ነው፣ እርሱም የጌታ ድርሻ ነው።

የጌታ ፈንታ ሕዝቡ ነው፤ ያዕቆብ የርስቱ ዕጣ ነው። ዘዳግም 32፡9።

ከእሁድ ሕግ በፊት የተመለሱት፣ የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ የደረሰባቸውን እና ጌታም ቢመለሱ የጌታ አፍ፣ ወይም ቃል አቀባዮቹ እንደሚሆኑ ተስፋ የሰጣቸውን በኤርምያስ የተወከሉት ናቸው።

ቃሎችህ ተገኙ፡ እኔም በላኋቸው፤ ቃልህም ለእኔ የልቤ ደስታና ሐሴት ሆነ፤ አቤቱ የሠራዊት አምላክ ሆይ፡ በስምህ ተጠርቼአለሁና። በፌዘኞች ጉባኤ ውስጥ አልተቀመጥሁም፡ አልተደሰትሁምም፤ በእጅህ ምክንያት ብቻዬን ተቀመጥሁ፤ በቀጣ ሞልተኸኛልና። ሕመሜ ለምን ዘወትር ነው? ቍስሌስ የማይፈወስ፡ ለመፈወስ እምቢ የሚል ለምንድር ነው? በእርግጥ ለእኔ እንደ ሐሰተኛ ነገር፡ እንደማያጸኑ ውኃዎች ትሆንብኛለህን? ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ አንተ ብትመለስ እኔም እመልስሃለሁ፡ በፊቴም ትቆማለህ፤ የከበረውንም ከከንቱው ብታለይ፡ እንደ አፌ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሱ፡ አንተ ግን ወደ እነርሱ አትመለስ። ለዚህም ሕዝብ የተመሸገ የናስ ቅጥር አደርግሃለሁ፤ ይዋጉህማል፡ ነገር ግን አያሸንፏህም፤ ለማዳንና ለማስጣት ከአንተ ጋር ነኝና፡ ይላል እግዚአብሔር። ከክፉዎችም እጅ አድንሃለሁ፡ ከጨካኞችም እጅ እቤዥሃለሁ። ኤርምያስ 15፡16-21።

በኢሳይያስ ምስክርነት ውስጥ የተመለሰው ቅሪት ወይም አሥረኛው ሊበላ የሚገባ ነበር፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መልእክት ለእነርሱ ተሰጥቶአቸው ነበር፡ እናም ቃሉ ሊበላ የሚገባ ነበር። እነርሱ የእግዚአብሔር አፍ የሚሆኑ ነበሩ፤ እንዲሁም ሲያደርጉ መዳንን ለሚፈልጉ ሊበላ የሚገባውን የእግዚአብሔር ቃል ያቀርቡ ነበር። ኤርምያስ “በፌዘኞች ጉባኤ” ውስጥ አልተቀመጠም፤ ምክንያቱም፡ እንደ ዳንኤል ሁሉ፡ ራእዩን ባየ ጊዜ “የፌዘኞች ጉባኤ” ሸሸ። ኤርምያስ እግዚአብሔር እንደዋሸው አሰበ፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር እጅ በሚለራይት ታሪክ ውስጥ የኤፕሪል 19 1844 የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ፡ እንዲሁም በመጨረሻዎቹ ቀናት የጁላይ 18 2020ን ፈቅዳ ነበር። ለኤርምያስ የተሰጠው ተስፋ፡ “ብትመለስ” የሚል ነበር፤ እናም በኢሳይያስ ክፍል ውስጥ “አሥረኛው” “ይመለሳል።”

ኤርምያስ “ከተመለሰ፡” እርሱ የኢሳይያስ “አሥረኛው” ክፍል ነው፤ ይህም ቅዱስ ነው እና የጌታ ድርሻ ነው፡ “ንጥረ ነገሩም” በእነርሱ ውስጥ ነው። የዕብራይስጡ “substance” የሚለው ቃል ምሰሶ ማለት ነው፤ “ምሰሶ” እንዲሆን መደረግም ለፊላዴልፍያ ሰዎች የተሰጠ የተስፋ ቃል ነው።

የሚያሸንፍን በአምላኬ መቅደስ ውስጥ ዓምድ አደርገዋለሁ፡ ከእንግዲህም ወዲያ ከዚያ ፈጽሞ አይወጣም፤ የአምላኬንም ስም፡ ከአምላኬም ዘንድ ከሰማይ የምትወርድቸውን የአምላኬን ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ስም፡ ደግሞም አዲሱን ስሜን በእርሱ ላይ እጽፋለሁ። መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ። ራእይ 3፡12፣ 13።

“ዓምድ” ማለት የእነርሱ “ንጥረ ነገር” ሲሆን፤ መለኮትና ሰብአዊነት የተዋሐዱበትን ይወክላል፤ ክርስቶስ ቤተ መቅደሱን የሚደግፍ “ዓምድ” ነውና።

“በዚህ ዓይነት የተስፋ መቁረጥ ሁኔታ ሳለሁ፤ በአእምሮዬ ላይ ጥልቅ ስሜት ያሳደረ ሕልም አየሁ። ብዙ ሰዎች ወደሚፈልሱበት መቅደስ እንዳየሁ ሕልም አየሁ። ዘመን በሚዘጋ ጊዜ በዚያ መቅደስ ውስጥ መጠጊያ የሚያገኙ ብቻ ይድናሉ። በውጭ የሚቀሩ ሁሉ ለዘላለም ይጠፋሉ። በውጭ ያሉት ሕዝብ ብዛቶች በተለያዩ መንገዶቻቸው ሲመላለሱ፤ ወደ መቅደሱ የሚገቡትን ያፊዘባቸውና ይሳለቁባቸው ነበር፤ ይህም የደጎንነት ዕቅድ ብልሃተኛ ማታለያ ነው ይሉአቸው ነበር፤ በእውነቱም ሊርቁት የሚገባ ምንም አደጋ እንደሌለ ይናገሩ ነበር። እንዲያውም ወደ ቅጥሩ ውስጥ በፍጥነት እንዳይገቡ ለመከላከል አንዳንዶቹን እጃቸውን ጭምር ይይዙአቸው ነበር።”

“ስለሚያፈዙብኝ ፈርቼ፡ ሕዝቡ እስኪበተን ድረስ ወይም እነርሱ ሳያዩኝ ልገባ እስክቻል ድረስ መጠበቅ ይሻለኛል ብዬ አሰብሁ። ነገር ግን ቍጥራቸው ከመቀነስ ይልቅ እየጨመረ ሄደ፤ እጅግ ዘግይቼ እንዳልደርስ ፈርቼም፡ ከቤቴ ፈጥኜ ወጥቼ በሕዝቡ መካከል እየተጋፋሁ አለፍሁ። ወደ መቅደሱ ለመድረስ በነበረኝ ጭንቀት፡ በዙሪያዬ ስለነበረው ሕዝብ አላስተዋልሁም፡ አልጨነቅሁምም። ወደ ሕንፃው በገባሁ ጊዜ፡ ያ ታላቅ መቅደስ በአንድ እጅግ ግዙፍ ዓምድ እንደተደገፈ አየሁ፤ በዚያም ዓምድ ላይ እጅግ የተቀጠቀጠና ደም የሚፈስስ በግ ታስሮ ነበር። በዚያ የነበርን እኛ ሁላችን፡ ይህ በግ ስለ እኛ ምክንያት እንደተቀደደና እንደተቀጠቀጠ የምናውቅ ይመስለን ነበር። ወደ መቅደሱ የሚገቡ ሁሉ በፊቱ

መቅረብና ኃጢአታቸውን መናዘዝ አለባቸው።”

“ከበጎ ፊት ለፊት በቅርብ ከፍተኛ መቀመጫዎች ነበሩ፤ በእነርሱም ላይ እጅግ ደስተኞች የሚመስሉ ሕዝብ ተቀምጠው ነበር። የሰማይ ብርሃን በፊታቸው ላይ የሚያበራ ይመስል ነበር፤ እነርሱም እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ነበር፤ እንደ መላእክት ሙዚቃ የሚመስሉ የደስታ ምስጋና መዝሙሮችንም ይዘምሩ ነበር። እነዚህ ወደ በጎ ቀድመው የመጡ፣ ኃጢአታቸውን የተናዘዙ፣ ይቅርታን የተቀበሉ፣ አሁንም አንድ የደስታ ክስተት በደስታ ተስፋ ሲጠብቁ የነበሩ ናቸው።”

“ወደ ሕንጻው ከገባሁ በኋላም እንኳ፣ ፍርሃት ያዘኝ፣ በእነዚህ ሰዎች ፊትም ራሴን ማዋረድ እንዳለብኝ የንፍረት ስሜት መጣብኝ። ነገር ግን ወደ ፊት እንድንጓዝ የተገደድሁ ይመስለኝ ነበር፤ ከዚያም ከበጎ ጋር ፊት ለፊት እንድንሆን በዓምዱ ዙሪያ ቀስ ብዬ መንገዴን እያደረግሁ ሳለሁ፣ መለከት ተነፋ፣ ቤተ መቅደሱ ተናወጠ፣ ከተሰበሰቡት ቅዱሳን የድል ጩኸት ተነሣ፣ አስፈሪ ብርሃንም ሕንጻውን አበራ፤ ከዚያም ሁሉ ጽኑ ጩላማ ሆነ። እነዚያ ደስተኛ ሰዎች ሁሉ ከብርሃኑ ጋር ተሰውረው ነበር፤ እኔም በሌሊት ጸጥተኛ ሽብር ውስጥ ብቻዬን ቀረሁ። በአእምሮ ሥቃይ ነቃሁ፣ ሕልም እየየሁ እንደነበርሁም ራሴን ማሳመን እጅግ ከባድ ሆነብኝ። ፍርዴ እንደ ተወሰነ፣ የጌታም መንፈስ ትቶኝ እንደ ሄደ እና ፈጽሞ እንደማይመለስኝ መሰለኝ።” Testimonies, volume 1, 27.

በሚመለሰው አስረኛው ውስጥ ያለው “ንጥረ ነገር” መቅደሱን የሚደግፍ “ዓምድ” ነው። ዳንኤል በዓምዱ ላይ የተሰቀለውን በግ የሚገልጥ ምክንያታዊ ራዕይ አየ፤ እናም በጎ ራሱ “ዓምዱ” ነበር። ዳንኤል ያን ታላቅ ራዕይ ባየ ጊዜ ወደ ዓምዱ ምሳሌ ተለወጠ፤ እንዲሁም የኢሳይያስ አስረኛ በውስጣቸው “ንጥረ ነገሩን” (ዓምዱን) ይይዛሉ፤ ያም ንጥረ ነገር ወደ መቅደሱ ለመግባት በሚሹ ሁሉ ዘንድ “ለበላ” የሚገባ ነው። ወደ መቅደሱ የሚገቡና ንጥረ ነገሩን የሚበሉ እነዚያ፣ በምድሪቱ ውስጥ ታላቅ መተው በሚሆንበት ጊዜ፣ በእሁድ ሕግ ጊዜ ከፍ ብሎ ለተነሣው ምልክት መልእክት ምላሽ የሚሰጡ ሌሎች የእግዚአብሔር መንጋዎች ናቸው። “ቅዱሱ ዘር፣” ይህም የኢሳይያስ ንጥረ ነገር የሆነው፣ ከዓለም መሠረት ጀምሮ የታረደው በግ ነው።

እሁድ ሕግ ጊዜ የፊልደልፍያና የሎዶቅያ መለያየት ለዘላለም በሚያረጋገጥበት ጊዜ፣ እና ብዙዎችም በዚያን ጊዜ በሚወድቁበት ሰዓት፣ የሚመለሱት አሥረኛው ከኃጢአን እጅ ይድናል። የሚወድቁት የማያስተውሉ ኃጢአቶች መሆናቸው ታውቋል። እነርሱም የአውሬውን ምልክት አይቀበሉምና ከአስፈሪው እጅ ደግሞ ይድናሉ።

ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የግብፅን ብዙ ሕዝብ ደግሞ በባቢሎን ንጉሥ በናቡከደነፆር እጅ አጠፋለሁ። እርሱና ከእርሱ ጋር ያሉ ሕዝቡ፣ ከአሕዛብ መካከል አስፈሪዎቹ፣ ምድሪቱን ለማጥፋት ይመጣሉ፤ ሰይፋቸውንም በግብፅ ላይ ይመዝዛሉ፣ ምድሪቱንም በተገደሉ ይሞላሉ። ወንዞችንም አደርቃለሁ፣ ምድሪቱንም በክፉዎች እጅ አሳልፌ እሰጣለሁ፤ ምድሪቱንና በእርስዎ ያለውን ሁሉ በእንግዶች እጅ አጠፋለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ። ኢሳይያስ 30፣ 10-12።

“የአሕዛብ አስፈሪው” የሰሜን ንጉሥ ተወካይ ሠራዊት ነው። በእሁድ ሕግ ጊዜ የሚነሣው ዓርማ ከሰነፎች፣ ወይም ከክፉ ደናግል እጅ ነጻ ይወጣሉ፤ እንዲሁም ከ“የአሕዛብ አስፈሪው” እጅ ደግሞ ነጻ ይወጣሉ። እዚህ የምናነሣው ጉዳይ ኢሳይያስና ዳንኤልና ኤርምያስና ሕዝቅኤልና ዮሐንስ ሁሉ ከጁላይ 18, 2020 ተስፋ መቁረጥ የሚመለሱትን መቶ አርባ አራት ሺህ ትንሣኤና ኃይል መቀበል ለመወከል መጠቀማቸው ነው። በዳንኤል የመጨረሻ ራዕይ፣ በሂዴቅል ወንዝ አጠገብ በተሰጠው ራዕይ፣ ዳንኤል የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ውስጣዊና ውጫዊ ራዕዮችን ሁለቱንም እንዲያስተውል ይደረጋል፤ ያንንም መልእክት እንዲያቀርብ ይበረታል።

የውስጣዊውና የውጫዊው መልእክት በአሥረኛው ቁጥር ውስጥ ከሚገኘው የራስ ወይም “ምሽግ” ትንቢታዊ ትርጓሜ ጋር አንድ ላይ ይጣመራል፤ ይህም አሁን በጥቂት እየተካሄደ ያለውን የዩክሬን ጦርነት

ይለይታል። ያ የራሱን መለየት ቁልፍ የውስጥና የውጭ አተገባበር አለው፤ የዚያም ጦርነት መጀመር ሁለቱም ራሶች የትንቢት ርዕሰ ጉዳይ የሚሆኑበትን ዘመን ያመለክታል። ምሽጉ ወይም ራሱ እንደ ፍሊግ ሲታወቅ፣ ወደ ሦስተኛው የተወካይ ጦርነት የሚመራውን ሁለተኛውን የተወካይ ጦርነት ይለያል፤ ይህም በአሥራ አምስተኛው ቁጥር በፓኒየም ጦርነት እንደ ምሳሌ እንደተቀረበው የሦስተኛው ዓለም ጦርነት መጀመሪያን ያመለክታል።

ቁጥር አሥራ ስድስት የእሱድ ሕግ ነው፤ ስለዚህም በቁጥር አሥራ አንድና አሥራ ሁለት እንደተወከለው የዩክሬን ጦርነት ከተጀመረበት ከ2014 ጀምሮ እስከ እሱድ ሕጉ ድረስ፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም ጋር የተያያዘው የመጨረሻው ሥራ ይፈጸማል። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ የገብርኤል ትርጓሜ፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚቀድስ ወይም የሚያትም መልእክትን ይወክላል። ያን እውነታ ማምለጥ ሁሉን ነገር ማምለጥ ነው። የተፈታችው ትንቢት፣ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ “የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ” ተብሎ የሚጠራው፣ እና ደግሞ የራእይ መጽሐፍ የምሕረት በር ከመዘጋቱ በፊት ትንሽ ቀደም ብሎ እንደሚፈታ የሚያመለክተው፣ ከዳንኤል መጽሐፍ የተወሰነ ክፍል ነው።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃል አትምተም፤ ምክንያቱም ዘመኑ ቀርቦአል። ዓመፀኛው ገና ይዓመፀ፤ ርኩሱም ገና ይርከስ፤ ጻድቁም ገና ጽድቅን ያድርግ፤ ቅዱሱም ገና ይቀደስ።” ራእይ 22፡10፡11።

በመጨረሻዎቹ ቀኖች፣ የመጨረሻው ትንቢት የሚፈታበት የተወሰነ ጊዜ አለ፤ ምክንያቱም ጥቅሱ “ጊዜው ቀርቦአል” ይላል። ያ በራእይ የመጨረሻ ምዕራፍ ውስጥ የሚገኘው ቃል በመጀመሪያው ምዕራፍ ውስጥም ይገኛል።

የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ፣ እግዚአብሔር በቅርቡ ሊሆኑ ያለባቸውን ነገሮች ለባሪያዎቹ ያሳይ ዘንድ ለእርሱ የሰጠው ነው፤ እርሱም መልአኩን ልኮ ለባሪያው ለዮሐንስ በምልክት አሳወቀው። እርሱም የእግዚአብሔርን ቃልና የኢየሱስ ክርስቶስን ምስክርነት እንዲሁም ያየውን ሁሉ መስክሮአል። የዚህን ትንቢት ቃል የሚያነገግ፣ የሚሰሙም በውስጡ የተጻፉትን የሚጠብቁ ብፁዓን ናቸው፤ ምክንያቱም ጊዜው ቀርቦአልና። ራእይ 1፡1-3።

ሁለት መቶ ሀያ፣ ስለዚህም ሀያ ሁለት፣ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የሚዋሃድበትን ያመለክታሉ፤ እናም የሦስተኛው መልአክ የመጨረሻ ሥራ፣ ይህም የመቶ አርባ አራቱ ሺህ መታተም ነው፣ በአሥራ ደናግል ምሳሌ ትንቢታዊ አውድ ውስጥ ይፈጸማል። የመጨረሻዎቹ ዘመናት ጥበበኛ ደናግል የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጣቸውን በጁላይ 18, 2020 ተቀበሉ፤ እናም በ2001 የመታተም ሂደት ከተጀመረ ከሀያ ሁለት ዓመታት በኋላ፣ እስከ ጁላይ 2023 ድረስ፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ጎዳና ላይ እንዳሉ ደረቅ አጥንቶች ተበትነው ነበር። ከዚያም “ጊዜው ቀርቦ ነበር፤” እና ጌታ ከዚያ በኋላ መልእክቱን ከገብርኤል የተቀበለ፣ ገብርኤልም ከክርስቶስ የተቀበለውን፣ ክርስቶስም ከአብ የተቀበለውን፣ “በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ” አስነሣ።

ከዚያም ድምፁ መልእክቱን ለቤተ ክርስቲያናት መላክ ጀመረ፤ እናም አሁን በኤሌክትሮኒክ መንገድ ተላልፎ እየተነበበ እና/ወይም እየተደመጠ ሲሆን፣ በአሁኑ ጊዜ ከስልጣን በላይ ቋንቋዎች አሉት። ያ የተፈታው የትንቢት ክፍል፣ ማለትም ያ መልእክት፣ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ይገኛል።

“የታተመው መጽሐፍ ራእይ አይደለም፣ ነገር ግን ከመጨረሻው ዘመን ጋር የሚያያዝ የዳንኤል ትንቢት ክፍል ነው። መልአኩም፣ ‘አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ ቃሉን ዝጋ፣ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ አትም።’ ብሎ አዘዘው። ዳንኤል 12፡4።” የሐዋርያት ሥራ, 585.

“ከዳንኤል ትንቢት ውስጥ ከመጨረሻው ዘመን ጋር የሚዛመደው ክፍል” አርባኛው ቁጥር ነው። በቀላሉ አርባኛው ቁጥር ብቻ አይደለም፤ እርሱ በ1989 ከዘመኑ ፍጻሜ በኋላ የተወከለውና ከአርባ አንደኛው ቁጥር የእሁድ ሕግ በፊት ያለው የአርባኛው ቁጥር ክፍል ነው። በአርባኛው ቁጥር ውስጥ በቁጥሩ ራሱ የተጠቀሰ ሳይሆን የሚገኘው ታሪክ፣ ከመጨረሻው ዘመን ጋር የሚዛመደው የትንቢት ክፍል ነው የታተመው፤ እናም ከ2023 ጁላይ ጀምሮ ለማየትና ለመስማት ለሚመርጡ እየተፈታ ነው።

ቁጥር አርባ የሶቪየት ኅብረት በ1989 ከወደቀ በኋላ እስከ ቁጥር አርባ አንድ ያለው የእሁድ ሕግ ድረስ የሚቀጥለውን ታሪክ ምንም አይመዘግብም፤ ነገር ግን ሌሎች የትንቢት መስመሮች ይቀመጡበት ዘንድ የትንቢታዊውን መድረክ ያቀርባል። “መስመር በላይ መስመር” የሚለው ሥነ-ዘዴ የኋለኛው ዝናብ ሥነ-ዘዴ መሆኑን ለማየትና ለመስማት ፈቃደኞች ያልሆኑ ሰዎች የቁጥር አርባን ስውር ታሪክ ለማየት ችሎታ የላቸውም፤ ይህም ገብርኤል ለዮሐንስና ለዳንኤል ሊተረጉም የመጣው የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ የሆነው ታሪክ ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህንን ጥናት እንቀጥላለን።

“በቤርያ ጳውሎስ ወደ አይሁድ ምክራብ ገብቶ የክርስቶስን ወንጌል በመስበክ ሥራውን እንደገና ጀመረ። ስለ እነርሱም እንዲህ ይላል፤ ‘እነዚህ በተሰሎንቄ ካሉት ይልቅ ክቡራን ነበሩ፤ ቃሉን በሙሉ የአእምሮ ፈቃደኝነት ተቀብለው፣ እነዚህ ነገሮች እንዲሁ መሆናቸውን ለማወቅ መጻሕፍትን በየቀኑ ይመረምሩ ነበርና። ስለዚህም ከእነርሱ ብዙዎች አመኑ፤ እንዲሁም ከክቡራት የግሪክ ሴቶችና ከወንዶች ጥቂቶች አልነበሩም።”

«ለእውነት በሚቀርብ አቀራረብ ውስጥ፣ በእውነት ትክክል መሆንን በቅንነት የሚሹ ሰዎች ቅዱሳት መጻሕፍትን በትጋት ለመመርመር ይነቃቃሉ። ይህም በቤርያ በሐዋርያት ሥራ የተከተሉትን የሚመስሉ ውጤቶች ያፈራል። ነገር ግን በዚህ ዘመን እውነትን የሚሰብኩ ሰዎች ከቤርያውያን ተቃራኒ የሆኑ ብዙዎችን ያገናኛሉ። ለእነርሱ የቀረበውን ትምህርት ሊያስተባብሉ አይችሉም፤ ሆኖም ግን በድጋፍ የቀረበውን ማስረጃ ለመመርመር እጅግ ታላቅ ፈቃድ-አልባነት ያሳያሉ። እንዲሁም እርሱ እውነት ቢሆን እንኳ እንደዚያ መቀበላቸው ወይም አለመቀበላቸው እጅግ አነስተኛ ጉዳይ እንደሆነ ያስባሉ። የቀድሞው እምነታቸውና ልማዳቸው ለእነርሱ በቂ መሆኑን ያስባሉ። ነገር ግን መልእክት ይዘው ወደ ዓለም የላካቸው ጌታ፣ ሕዝቡ የባሪያዎቹን ቃል በምን ዓይነት መንገድ እንደተቀበሉት ተጠያቂ ያደርጋቸዋል። እግዚአብሔር ለእነርሱ በቀረበላቸው ብርሃን መጠን ሁሉን ይፈርዳል፤ ያ ለእነርሱ ግልጽ ቢሆንም ወይም ባይሆንም። እንደ ቤርያውያን እንደ ነበረው መመርመር የእነርሱ ግዴታ ነው። ጌታ በነቢዩ ሆሴዕ አማካይነት እንዲህ ይላል፤ “ሕዝቤ እውቀት ስላጣ ጠፍቷል፤ አንተም እውቀትን ስለ ጣልህ እኔ ደግሞ አንተን እጥልሃለሁ።”»

“የብርያ ሰዎች አእምሮ በቅድመ ፍርድ አልተጠበበም ነበር፤ እነርሱም ሐዋርያት የሰበኩትን እውነቶች ለመመርመርና ለመቀበል ፈቃደኞች ነበሩ። በዘመናችን ያሉ ሕዝቦች ቅዱሳት መጻሕፍትን በየቀኑ በመመርመርና ወደ እነርሱ የሚመጡትን መልእክቶች በዚያ ከተመዘገበው ጋር በማነጻጸር የእነዚያን ክቡራን የብርያ ሰዎች ምሳሌ ቢከተሉ፣ ዛሬ አንድ ብቻ ባለበት ስፍራ ሺዎች ለእግዚአብሔር ሕግ ታማኞች በሆኑ ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔርን እንደሚወዱ የሚናገሩ ብዙዎች ከስህተት ወደ እውነት ለመለወጥ ፍላጎት የላቸውም፤ እነርሱም ለመጨረሻዎቹ ዘመናት ተስማሚ በሆኑ ደስ የሚያሰኙ ተረቶች ጥብቅ ብለው ይይዛሉ። ስህተት አእምሮን ያሳውራል ከእግዚአብሔርም ያርቃል፤ እውነት ግን ለአእምሮ ብርሃንን፣ ለነፍስም ሕይወትን ይሰጣል።” Sketches from the Life of Paul, 87, 88.